

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена чрез административно-наказващия орган до съда жалба срещу наказателно постановление №22-4332-022918/10.11.2022 г. на началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на М***** Е. Н. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

В депозираната пред съда жалба М**** Е. Н. иска отмяна на постановлението и присъждане на сторените в производството разноски в размер на 480 лв.

Михаела Е. Н., редовно призована, не се явява лично, но се представлява от адв.В., който поддържа жалбата.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание, но юрк.Х***** в писмени бележки моли за потвърждаване на процесното постановление и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

Св.К. съставил АУАН на М***** Е. Н., защото управляваното от нея МПС било с временни регистрационни табели и от временния талон се установило, че са изтекли.

При проверката процесното МПС било с временни регистрационни табели.

Въз основа на съставения акт наказващият орган в качеството си на оправомощено от министъра на вътрешните работи длъжностно лице е издал обжалваното наказателно постановление.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите С. и от писмените доказателства по делото.

Страните не са посочили и съдът не е констатирал наличието на други доказателства, които имат значение за установяване на фактите по случая.

Ето защо поради липса на други доказателства и с оглед на непротиворечивостта на събраните по делото, съдът го счете за изяснено в достатъчна степен, за да постанови решение.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима – съдът приема, че е подадена в законния срок, видно от разписката за получен препис от наказателното постановление.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване.

Съдът счита, че жалбата е основателна.

По делото не бяха установени времето и мястото на извършването на деянието, нито бе идентифицирано управлявано МПС.

Не се установи номерът на регистрационните табели и кога е изтекъл срокът на временната регистрация.

В постановлението е записано: "...изтекли транзитни регистрационни табели на 30.07.202 година ..."

Ето защо съдът намира, че съществено обстоятелство, свързано с обективната страна на деянието не е надлежно посочено.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че постановлението като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Столична дирекция на вътрешните работи следва да се осъди да заплати на М***** Е. Н. 400 лв. разноски за адвокатско възнаграждение, като съдът уважава направеното от юрк.Христов възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Делото е разгледано и приключило в две проведени открити съдебни заседания, адв.В. е взел участие в последното от тях и предметът не се отличава с фактическа и правна сложност.

Ето защо за разликата до 480 лв. съдът следва да отхвърли като неоснователно искането за разноски.